

Katowice, dnia 26 stycznia 2024 r.

Sz.P.

Izabela Leszczyna
Minister Zdrowia
ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa

w roku 2023 w naszym kraju ponad pół tysiąca dawców pośmiertnie podarowało komuś swoje narządy¹. To piękny i szlachetny gest, który moim zdaniem zasługuje na uznanie i pamięć. Dlatego działając na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach (Dz.U. 2018 poz. 870), w Ogólnopolskim Dniu Transplantacji zwracam się do Pani Minister z prośbą o to, by:

- 1) pośmiertnie nadawano odznakę „Zasłużony Dawca Przeszczepu” zmarłemu, od którego przynajmniej jeden narząd został pobrany celem przeszczepienia (dalej jako *dawca rzeczywisty*), na wniosek Centrum Organizacyjno-Koordynacyjnego do Spraw Transplantacji „Poltransplant”,
- 2) przekazywano tabliczkę upamiętniającą dawcę rzeczywistego, w celu umieszczenia jej na nagrobku, na wniosek uprawnionych osób, tj. małżonka, przedstawiciela ustawowego, opiekuna, zstępnego, wstępnego lub rodzeństwa dawcy rzeczywistego. Wzór tabliczki mógłby być taki sam jak wzór odznaki „Zasłużony Dawca Przeszczepu” określonej w załączniku nr 2 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 października 2018 r. w sprawie odznak „Dawca Przeszczepu” i „Zasłużony Dawca Przeszczepu” (Dz.U. 2018 poz. 2034).

Obecnie w Polsce żywemu dawcy narządu przysługuje tytuł „Zasłużony Dawca Przeszczepu”. Uważam, że równie dobrze odznaczenie powinno być przyznane osobom, które oddały swoje narządy po śmierci. Byłby to gest symboliczny bardzo ważny dla jego bliskich, którzy uszanowali jego wolę. Otrzymanie takiej odznaki byłoby niezbitym dowodem służby dla społeczeństwa, która odzwierciedla się w ratowaniu życia mieszkańców nie tylko Polski, ale i innych europejskich krajów. To niezwykła pamiątka, w której może być zapisana pamięć o przodku dla rodziny i przyszłych potomków. Pamięć o bliskim, który nawet po śmierci zrobił coś dobrego - uratował niejedno ludzkie życie.

Powyższe inicjatywy to sposób uhonorowania i podziękowania zmarłym dawcom za podjęcie decyzji o niewyrażeniu sprzeciwu i podarowaniu biorcom narządów swojego ostatniego i najcenniejszego daru, jaki człowiek może ofiarować drugiemu człowiekowi. W pewnym sensie to także okazja do propagowania transplantologii, która zmagą się z problemami na płaszczyźnie społecznej, prawnej, organizacyjnej i informacyjnej.

Kwestia pośmiertnego dawstwa narządów może dotknąć każdego z nas w najmniej oczekiwanym momencie. My, jako społeczeństwo, nie chcemy rozmawiać na temat śmierci. Nie chcemy podejmować tematu, co do którego mamy pewność, że prędzej czy później i nas dotknie. Mam nadzieję, że moja inicjatywa spotka się z Pani Minister zainteresowaniem i pozytywnym rozpatrzeniem.

Oświadczam, iż rezygnuję z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Do wiadomości:

1. Centrum Organizacyjno-Koordynacyjne do Spraw Transplantacji „Poltransplant”

---

¹ https://www.poltransplant.org.pl/statystyka_2023.html [dostęp 21.01.2024]